WEEKBLAD • 32ste JAARG • 52 BLZ. 1621 8-5-69 BELGIË : 10 F
NEDERLAND : ABONNEES 75 CT

robbedoes

BUCK DANNY

IN GEVAAR!

DE MESMAEKER KOMT OM VIER UUR... EN JIJ KUNT VANDAAG VRIJAF NEMEN! GA MAAR LEKKER NAAR BUITEN, HEEL VER WEG! TOT ZIENS!

NEE MAAR! PRUIMPIT EN DE ANDEREN BEGINNEN ME DE KEEL UIT TE HANGEN!... JE ZOU BIJNA DENKEN DAT HET MIJN SCHULD IS DAT DIE CONTRACTEN MAAR NIET GETEKEND WORDEN!!

...IK ZAL HUN DE OGEN EENS OPENEN!... WILLEN JULLIE ME EEN HANDJE HELPEN?...

NOOIT GEDACHT DAT IK DAT NOG KWIJT ZOU RAKEN!
OP NAAR HET KANTOOR!
UITDRAGERIJ
BIET VEEL VRAAG WEINIG

O.K. WE LEGGEN HET UIT.
JEEEE, ZWAAR ZEG!...

OHHHH, 'T LIGT ZEKER AL VEEL TE LANG OPGEROLD!
JAHA, MINSTENS 200 JAAR!
WACHT! WE SPIJKEREN 'T VAST!

SCHIET OP! 'T IS BIJNA VIER UUR...
NOG EEN PAAR STEVIGE SPIJKERS IN DE VOEGEN, ZO ZAL 'T WEL HOUDEN...

EEN RODE LOPER!?
ALS ZE NU NOG DURVEN ZEGGEN DAT 'T MIJN SCHULD IS DAT ZE HUN CONTRACTEN NIET GETEKEND KRIJGEN!?

ZE SLOVEN ZICH TE VEEL UIT... ZE VOEREN VAST WAT IN 'T SCHILD! UITKIJKEN DAT ZE ME NIET IN DE LUREN LEGGEN!...

Franquin

BESTE ROBBEDOES

Fout

Dit is mijn derde brief, en ik vind dat het blad steeds beter wordt. In nummer 1616 op blz. 30 staat een drukfout : "Beiste Robbedoes". 1) Kunt u een foto van Peyo of Roba in het blad zetten? 2) worden de brieven door redactieleden beantwoord? 3) Wanneer verschijnt er weer eens een verhaal van Attila? 4) Wanneer is de eerste Robbedoes verschenen? 5) Kan ik het boekje "Flappende Flaters" bij u bestellen? Want bij ons in de boekhandel schijnen ze het niet te kennen. 6) Kunt u me het adres van Roba geven? 7) Het blad is **uitstekend**!

Marc van Balen,
Bilthoven.

Dat nummer 1616 — het paasnummer — hebben we vol paasEIeren gezet. Kijk maar 'ns naar de andere titels. 1) Peyo en Roba komen ook aan de beurt in onze tekenaarsbiografieën. 2) Vaak wel. 3) Weten we nog niet. 4) 21-4-1938. 5) Jawel. 6) Jammer, maar adressen van tekenaars mogen we niet bekendmaken (die stakkers snakken nu al zo naar wat rust.)

Wel een vuiltje aan de lucht

Het leukst in ons knalblad vind ik de verhalen van Oom Wim. In nr. 1612 stond er wat over Krakatau. Dat was het mooiste. Verder wil ik Hein Pieters uit Amsterdam steunen : de luchtvaartrubriek moet eruit. Maar het gedoe over auto's vind ik nog vervelender. Kunt u in de plaats van die microverhalen niet wat platen van Kees Verkerk, Jan Janssen, Ajax, enz. geven? Ik denk dat veel lezers dat liever hebben.

Herman Hindriks,
Emmen (Dr.).

Wij denken van niet, Herman.

Ei Ei

Mijn broer en ik vinden Robbedoes een mooi jeugdblad. We nemen het nu bijna twee jaar, en het is net of 't elke week beter wordt. Maar — het spijt ons dat te moeten zeggen — in het paasnummer stond er een foutje : "Bollei en Billei".

Paul en Noël Borgers,
Turnhout.

Ja, in die titel zaten twee paasEIeren.

Die zijn er niet

Zoals iedere schrijver naar u, schrijf ik ook dat Robbedoes meesterlijk is en niet te vergelijken met dat andere blad... Ik zou iets willen vragen : is het album "De Gevangene van Boeddha" nog te verkrijgen? En waar kan ik het bestellen. Ik lees al drie jaar Robbedoes en heb 115 albums. Ik zou willen corresponderen met een meisje van 16/17. Ik hou van bier, Robbedoes lezen, platen draaien, en ben een fan van de Beatles en de Status Quo. Zoals u al gezien heeft, heb ik kritiek op slechte verhalen van Robbedoes - want die zijn er niet. Alleen de Njaaja's mogen eruit, en ook de helft van de reclame. Nu iets voor Tiberius Gracchus : waarom gebruik je die stomme schuilnaam? Bang dat je in elkaar wordt geslagen door alle Robbedoesfans? Je bent een slappeling.

Jan Baan, Vechtstraat,
Amsterdam.

"De Gevangene van Boeddha" is uitverkocht.

Jullie hebben er natuurlijk al wel aan gedacht, maar hier en daar is misschien toch wel iemand zo verstrooid dat hij het anders voorbij zou laten gaan : ZONDAG IS HET MOEDERDAG!
En alle moeders die Robbedoes lezen, wensen wij dat het een bijzonder prettige dag wordt.

Arthur & Léopold

door R. Cauvin & Ryssack

HÉ ARTHUR! HIJ IS ER ALLEEN VANDOOR GEGAAN! ARTHUR?...

9

Door [signature]
Tekst: J.C. PASQUIEZ

IETS OVER AARDOLIE

EEN ONVERVANGBARE NALATENSCHAP VAN BRANDBARE FOSSIELEN

Op de vraag hoe aardolie precies ontstaat, is er nog geen onomstootbaar antwoord. Maar wat hier volgt is de meest aanvaarde theorie hierover.

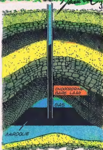
In de vorm van microbeestjes verscheen het leven allereerst in de oceanen. Tegenwoordig zijn die nog terug te vinden in het PLANKTON, dat organisch bijzonder rijk is. Tientallen miljoenen jaren lang hebben miljarden en miljarden afgestorven resten van deze in het water levende organismen zich in dikke lagen op de bodem van de oceanen opgestapeld. Slib, aangevoerd door de stroom, dekte de in ontbinding zijnde organische afval af. De tijd en de enorme druk van de opeengehoopte lagen werkten daarop in en zetten hem langzaam om in aardolie en/of aardgas.

In tegenstelling tot wat je misschien denkt, vormen olie en gas zich niet in onderaardse lagen. Zij dringen in poreuze rotsen als in een spons. Toch hebben ze de neiging om naar de oppervlakte te komen en daar te verdampen. Wanneer ze al stijgende op een ondoordringbare laag stuiten, en vooral dan als deze koepelvormig is en een zg. ANTICLINAAL vormt, komen grote hoeveelheden ervan bij elkaar.

Zo kunnen de oliezoekers wanneer zij de bekende olielagen in verband brengen met de vroegere zeebeddingen, en veel waarde hechten aan de studie van de zeefossielen, met een behoorlijke kans op slagen de vindplaatsen van aardolie of -gas aanwijzen.

OP DE VOORGROND : De eerste moderne schacht, geboord in 1859 in Titusville (Pennsylvanië) door ' kolonel ' Drake (hoge hoed).

OP DE ACHTERGROND : Zo zag Titusville er enige maanden na de boring van Drake uit.

RECHTS : Planktonmonster (tot 3 miljoen organismen per kubieke meter).

UITERST RECHTS : Organische cellen (sterk vergroot).

Als je Snuffeltje een vraag stelt, doe er dan je naam, adres en foto bij.

O.W. 728

HET ALLEREERSTE WAT TOERISTEN IN LONDEN GAAN BEWONDEREN IS DE BEKENDE BIG-BEN, DE KLOK DIE JE OVER DE GEHELE WERELD KAN HOREN...

...EN DIE ZICH IN DE TOREN VAN WESTMINSTER (HET PARLEMENTSGEBOUW) VERHEFT BOVEN HET BEROEMDE STANDBEELD VAN KONINGIN BOADICEA, DIE ZICH FEL TEGEN DE ROMEINEN VERZET HEEFT.

1A

DEZE LAATSTEN WAREN ER IN GESLAAGD HET HELE ZUIDEN VAN ENGELAND TE VEROVEREN. ONDER HUN TOEZICHT LIETEN ZE ER DE PLAATSELIJKE KONINGEN REGEREN...

(CAMOLODONUM)-COLCHESTER

(VERULANIUM)-St-ALBANS

(LONDINIUM)-LONDEN

43 V. CHR.

IN HET JAAR 61 NA CHR. STIERF PRASUTAG OF PRASUTAGUS, KONING DER ICENEN.

ZIJN VOLK WOONDE IN DE GRAAFSCHAPPEN NORFOLK EN SUFFOLK.

ZIJN WEDUWE, BOADICEA OF BOUDICCA VOLGDE HEM OP: EEN ENERGIEKE KONINGIN MET TWEE DOCHTERS...

JULLIE ARME VADER HEEFT EEN GROTE FOUT GEMAAKT TOEN HIJ NERO TOT JULLIE MEDEËRFGENAAM AANDUIDDE IN DE HOOP DAT HIJ ONS GOED ZOU BEHANDELEN...

HIJ HEEFT ZIJN OGEN NOG NIET GESLOTEN OF DIE INDRINGERS WORDEN BRUTAAL!

EEN DING BRENGT DE KONINGEN BUITEN ZICHZELF VAN WOEDE...

DE RIJKE ROMEINEN LEENDEN GELD AAN DE OVERWONNEN VORST EN OM HEN 'OP DE BEEN' TE HELPEN... TEGEN EEN FLINKE RENTE NATUURLIJK! OOK DE FILOZOOF SENECA VOND NIET DAT GELD STONK! HIJ HAD GROTE SOMMEN GELD AAN PRASUTAG GELEEND...

EN ALS HIJ IN ROME DE GEBEURTENISSEN IN BRITTANNIË VERNEEMT...

WE MOETEN OP DIE VROUWTJES LETTEN...

1B

de opstand van Boadicea

DOOR O. JOLY & L. LAURENT

NERO REGEERT AL ZEVEN JAAR...

DIE BOADICEA LEIDT HAAR LAND NAAR DE ONDERGANG. IK BEN VAN PLAN MIJN GELD OP TE EISEN.

ZOALS U WILT, WAARDE MENTOR!

ENIGE TIJD LATER IN HET PALEIS VAN BOADICEA...

WIJ MOETEN JULLIE KONINGIN SPREKEN. JE HOEFT ONS NIET AAN TE DIENEN!

ONZE GROTE SENECA EIST ZIJN GELD OP!

WAAR WIL HIJ DAT IK HET VANDAAN HAAL? MIJN ECHTGENOOT HEEFT HET GEBRUIKT OM ONS ARME VOLK WAT TE HELPEN!

EN OM PAARDEN TE FOKKEN, JA, DAT KENNEN WE! WE MOETEN HET GELD NU DIRECT HEBBEN...

ZEG TEGEN DIE FILOSOOF VAN JULLIE DAT HIJ EEN VUILE WOEKERAAR IS EN NAAR DE HEL KAN LOPEN!

!

MOEDER!

WAT? DURF JIJ EEN VAN ONZE AANZIENLIJKSTE BURGERS TE BELEDIGEN? BIND HAAR MET HAAR DOCHTERS VAST AAN DIE ZUIL!

HOU ZE VAST! HAAL ROEDEN!

LAAT ONS LOS! ELLENDELINGEN!

EN VERGEET NIET DAT WIJ HEER EN MEESTER ZIJN!

FLATSJ

FLATSJ

SCHURKEN! DEZE SCHAAMTELOOSHEDEN ZET IK JULLIE BETAALD!

HAHAHA! EEN VROUW! DAT ZOU IK WEL EENS WILLEN ZIEN! WEES BLIJ DAT JE GEEN BROEK DRAAGT ANDERS WAS JE AL ONDERWEG NAAR ROME EN DE ARENA..

OVERTUIGD VAN DE ROMEINSE MACHT VERTREKT DE LOMPE AFVAARDIGING. OGENBLIKKELIJK ROEPT BOADICEA DE LEIDERS VAN DE ICENEN OP EEN GEHEIME PLAATS BIJEEN, EN VERTELT HUN WELKE VERNEDERINGEN ZE HEEFT MOETEN VERDUREN...

WRAAK!

DIT IS HET MOMENT!

DIE ONDERDRUKKING HEEFT LANG GENOEG GEDUURD! WE GOOIEN ZE ERUIT!

25

vervolg

de opstand van Boadicea

HUN LEIDER, SUETONIUS PAULINUS, IS IN GALLIË BEZIG OPSTANDIGE STAMMEN TE TEMMEN. HIER HEEFT HIJ ALLEEN WAT ZWAKKE GARNIZOENEN GELATEN...

LATEN WE ZE AANVALLEN. DAN KOMT HIJ HEN TE HULP. WIJ OMSINGELEN ZIJN LEGER EN HAKKEN HET IN DE PAN!

TE WAPEN! MAAK DE WAGENS GEREED!

NIET ALLEEN DE ICENEN GEVEN GEHOOR AAN HET BEVEL VAN HUN KONINGIN, MAAR ALLE BRITTEN DIE TEGEN DE ROMEINEN ZIJN!

WELDRA ZIJN HET ER 100.000. EERST STORMEN ZE NAAR DE BELANGRIJKSTE ROMEINSE NEDERZETTING: CAMOLODONUM, EN MOORDEN ALLE INWONERS UIT...

COLCHESTER

ST.-ALBANS

LONDEN

...SLAAN HET IX LEGIOEN DAT HEN TE HULP KOMT, UIT ELKAAR, VEGEN VERULANIUM VAN DE KAART (2)... IN COLCHESTER EN ST-ALBANS ZIJN NOG RESTEN VAN ROMEINSE MUREN TE VINDEN.

DAN VALLEN ZE DE NIEUWE HOOFDSTAD AAN DIE DOOR DE VEROVERAARS IS GESTICHT: LONDONIUM*... ZE BRANDEN DIE PLAT, HALEN DE TEMPEL VAN DE KEIZER-GOD NAAR BENEDEN, EN STEKEN DE SOLDATEN, KOOPLIEDEN EN BEVOLKING** NEER...

IN HET GEHEEL KOMEN 70.000 ROMEINEN EN VERROMANISEERDE BRITTEN OM BIJ HET VEREFFENEN VAN DEZE REKENING...

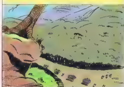
* VAN HET KELTISCH LLYN-DIN (FORT AAN HET MEER) VERBASTERD TOT LONDONIUM EN LATER TOT LONDEN. ** BIJ RECENTE OPGRAVINGEN ZIJN VELE GERAAMTEN GEVONDEN.

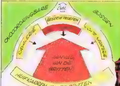
PRECIES ZOALS BOADICEA VOORSPELD HAD, KOMT SUETONIUS PAULINUS OPZETTEN ZODRA HIJ DIEP IN GALLIË HET NIEUWS VERNEEMT...

EEN VERSCHRIKKELIJKE OPSTAND... DE ONZEN ZIJN UITGEMOORD... ONZE TERUGTOCHT AFGESNEDEN... VERZAMEL HET LEGER... IN GESLOTEN GELEDEREN OP NAAR DE VIJAND!

ZIJN LEGER TELT MAAR 10.000 MAN. MAAR HIJ IS EEN SLUWE VOS!

BOADICEA HEEFT MEER MENSEN, ZIJ ZAL PROBEREN ONS TE OMSINGELEN. WE HEBBEN MAAR ÉÉN KANS OM TE OVERWINNEN: WE DWINGEN HAAR ONS VAN VOREN AAN TE VALLEN!

ZE STELLEN ZICH TEN NOORDWESTEN VAN DE VERWOESTE HOOFDSTAD OP, IN EEN DAL TUSSEN ONDOORDRINGBARE BOSSEN.*
* TEN NOORDEN VAN DE LONDENSE WIJK KING'S CROSS

SUETONIUS VOLGT EEN KRIJGSTECHNIEK DIE SINDS MARATHON WEL BEKEND IS.
DAL
ONDOORDRINGBARE
BOSSEN
RESERVETROEPEN
CAVALERIE
LICHTE INFANTERIE
AANVAL VAN DE BRITTEN
HUIFKARREN VAN DE BRITTEN
HET WACHTEN IS OP HEN

HET DUURT NIET LANG OF DE OPSTANDELINGEN VERSCHIJNEN.

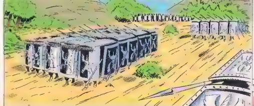

VOORAAN BOADICEA OP HAAR STRIJDWAGEN MET HAAR TWEE DOCHTERS...
WIJ VECHTEN TIEN TEGEN ÉÉN. ONZE WAGENS MAKEN ER EEN AFGRIJSELIJK BLOEDBAD VAN. WIJ OVERWINNEN!...

ZE ZIJN ZO VAN HUN OVERWINNING OVERTUIGD DAT ZE HUN FAMILIELEDEN MEEGENOMEN HEBBEN. ZE STELLEN DE HUIFKARREN IN EEN HALVE CIRKEL OP, VOOR HET VELD DAT UITKOMT OP HET DAL.
HIER KUNNEN JULLIE NIETS VAN HET SCHOUWSPEL MISSEN...
VECHT HARD, MAN!
HELP ONS OVERWINNEN!
44

DAAR GAAN ZE IN STORMLOOP! VOORAFGEGAAN DOOR DE STRIJDWAGENS MET KROMIJZERS AAN DE WIELEN, WERPEN DE BRITTEN ZICH ALS EEN WANORDELIJKE MASSA IN DE MOND VAN DE TRECHTER...
HAK DIE INDRINGERS IN DE PAN!
ZONDER PARDON! NIET EEN ZAL ONS ONTSNAPPEN.

EERST BLIJVEN DE ROMEINEN ALS EEN BLOK STAAN, MAAR ALS DE VIJAND BINNEN HUN BEREIK IS...
DE CAVALERIE VALT DE STRIJDWAGENS AAN! HET XIV LEGIOEN NAAR VOREN! DE LICHTE INFANTERIE HOUDT ZICH GEREED OM HUN IN DE FLANK AAN TE VALLEN.

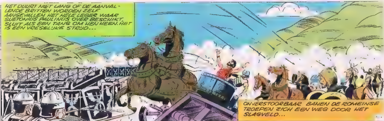

DE ONVERBIDDELIJKE OORLOGSMACHINE ZET ZICH IN BEWEGING

vervolg

de opstand van Boadicea

EEN ONTZETTEND BLOEDBLAD. KONINGIN, PRINSESSEN, GEWONDEN, GEVANGENEN, GRIJSAARDS, VROUWEN KINDEREN, IEDEREEN BLIJFT ER IN.

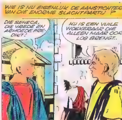
•

SUETONIUS PAULINUS HAAST ZICH OM HET ONGERUSTE ROME DE OVERWINNING TE MELDEN...

•

DAT MAAKT DE 70.000 ROMEINEN EN BEVRIENDE ONDERDANEN DIE TIJDENS DE OPSTAND WERDEN GEDOOD, NIET LEVEND...

•

eind

11 mei – Moederdag

Mon Chéri vertolkt zoveel liefde
en zegt, beter dan met woorden,
duizendmaal dank. Daarom:
Mon Chéri voor Moederdag.
Mon Chéri, een beminnelijke
attentie voor alle
364 andere dagen
van 't jaar

MON CHERI

FERRERO

FERRERO

MON CHERI
...zoveel beter
dan woorden.

JAN Netteman, onze concierge, liep al enkele dagen te sputteren : « Ik zou wel eens willen weten wie al die krassen op de trap gemaakt heeft. » Maar omdat hij met de regelmaat van de klok loopt te sputteren, lieten wij het gewoon langs ons heen gaan.

Ook juffrouw Ans Mooimans, die het kantoor schoonmaakt, had al gezegd dat er op de zesde etage teveel rommel gemaakt werd en dat het er altijd blauw van de rook stond. Maar Krasser had toen fijntjes opgemerkt dat ze de zaak dan maar blauw-blauw moest laten

Sirius, de tekenaar van Timoer, was na een vergadering van de V.T.B.V.D.D.R. — waarover hij als een heel eerbiedbaardige vereniging spreekt — tegen half één 's nachts langs het gebouw gelopen en had gezien dat er in alle kantoren nog gewerkt werd. (Over die vergadering denken wij maar het onze...) Poëtisch voegde hij er aan toe :

« Een licht uitstralende bijenkorf, gonzend van werklust en energie, gehuld in de eindeloze kalmte van de nacht... »

Sirius weet het mooi te zeggen, maar een bijenkorf die gonst van de energie om half één 's nachts leek ons een beetje te sterk...

Ook de houding van Guust verbaasde ons. Iedere keer dat we erover spraken, begon hij verwoed post op te bergen. Dat zette Kwabbernoot op het spoor. Een Guust die werkt is verdacht

Kwabbernoot besloot dan ook een onderzoek in te stellen. Hij verborg in de la van zijn bureau een bandopnemer en vlak voordat hij wegging schakelde hij hem in.

De volgende ochtend hoorden we :

(Geluid van een opengaande deur.)

Kwabbernoot : « Guust, tot morgen. En doe morgen eens iets origineels : kom op tijd ! »

Kijkje achter de schermen

HET LIEP OP ROLLETJES

Guust : « Nou ja ?... Mooi... Tot ziens, Kwabbernoot. »

(Geluid van een dichtgaande deur ; haak van de telefoon en geruis van het nummer draaien.)

Guust : « Ja ? Met Guust... ben jij dat, Joost ? Hij is net weg. Ik hoor de lift beneden stoppen. Wacht, ik kijk even uit het raam... (Stilte.) Ja, hij is de hoek om. Waarschuw jij Bertus en Joris even ? Oh, man, ik heb nou toch een harsje... Snoep ? Nee, geen hartjes ! Hars zoals in 'harstikke'... Ja, glijdt veel beter ! Ik weet zeker dat ik vanavond win. Ik zweer je, nog nooit heb je iemand zo hard zien gaan ! Jij belt de anderen dan even ? Ik maak de trap in orde. Tot zo ! »

(Telefoon wordt gehangen.)

De rest van de spoel staat vol onduidelijk lawaai.

Stomverbaasd riep Kwabbernoot : « Ze doen skiweddstrijden in het trappenhuis !... Die zijn stapel ! »

« Toch zou ik wel eens willen zien hoe ze dat doen », zei Pruimpit, « met al die bochten .. »

« Dat vraag ik me ook af... » gaf Kwabbernoot toe.

« Nou », zei Krasser, « dan gaan we vanavond gewoon even langs... »

En zo kwamen Kwabbernoot, Krasser en nog een paar anderen om half elf voor de ingang bij elkaar. Geruisloos duwden we de deur open. De hele trap baadde in het licht, en op de bovenste etage hoorden we stemmen. Joris, de loopjongen van onze buren Knuvelder en Platanen, schetterde :

« Nee, niet met ski's op wieltjes ! Da's niet eerlijk ! Jij speelt vals ! Rolski's doen niet mee ! »

« Ze gaan de trappen af op rolski's », mompelde Kwabbernoot. « Maar dat gaat toch niet ? ! »

En hij liep naar de lift, waar we ons ondanks het voorschrift " maximaal drie personen " met zijn allen in persten.

Met veel tam tam stapten we op de zesde uit. Kwabbernoot sprong onder een langgerekt « Ahaaaah » uit de lift als een duiveltje uit een doosje.

Door dodelijke schrik in de twaalf paar ogen die ons aankeken, begrepen we hoe onverwacht we binnengevallen waren. Alle jongste bedienden en loopjongens uit de buurt stonden voor ons als wassen beelden, ontsnapt uit een wassenbeeldenmuseum voor niet-beroemdheden.

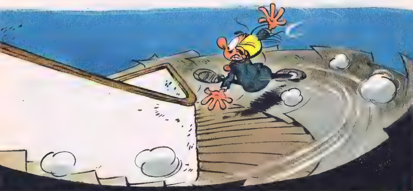
Kwabbernoot deed een stap naar voren. Die werd hem noodlottig. Hij gleed over iets uit, viel, en beng... onder luid geschreeuw duikelde hij alle verdiepingen af.

Nou moeten we jullie even vertellen dat alle treden en overloopjes afgedekt waren met grote stukken U-vormig gevouwen karton, zodat het één lange rutschbaan tot op de begane grond was. Voor bochten op verschillende hoogten was gezorgd. We hingen met zijn allen over de leuning ! Iemand riep : « Mijn kop eraf als hij niet wint ! »

Toen we Kwabbernoot de volgende dag in het ziekenhuis opzochten, werd het mysterie opgehelderd. Hij was uitgegleden over een soort verzwaard mini-skietje van plastiek.

« Zie je, Kwabbernoot, we hielden een wedstrijd met alle vrienden uit de buurt. We moesten starten op de zesde en onderweg lag er van alles om nog harder te gaan. Ik heb mijn fantastische hars, die zo goed glijdt. Maar jij, pechvogel, moest natuurlijk weer op die rolski stappen !... Maar goed, mijn vrienden vinden wel dat je met de volgende wedstrijden weer mag komen en... »

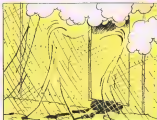
Nadat ze Guust verzorgd had, gaf de verpleegster Kwabbernoot een kalmerend middeltje. Guust zijn neus is een paar dagen lang erg gevoelig gebleven. Hij vindt Kwabbernoot nu toch wel erg ondankbaar...

BAARD en KALE

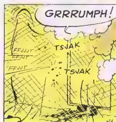

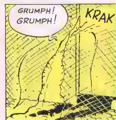

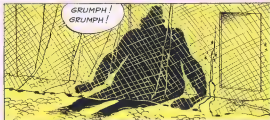

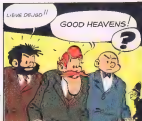

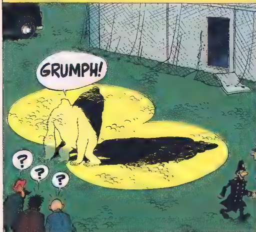

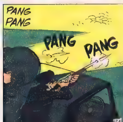
DE SPOOKSCHADUW

door WILL
tekst:
M.TILLIEUX

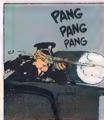
De politie gaat proberen het monster onschadelijk te maken

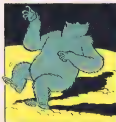

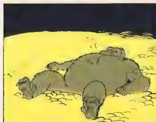

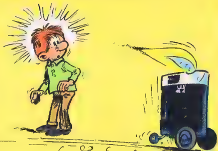

wordt vervolgd

AANSTEKER OP TWEE WIELEN

VAP PEGGY

IN HET SPOOR VAN VERSCHEIDENE ANDERE EUROPESE LANDEN HEEFT FRANKRIJK NU OOK NIEUWE BROMFIETSEN OP STAPEL GEZET. EN MET DE ERVARING DIE HET OP HET GEBIED VAN BROMFIETSEN HAD, IS DAT LAND ERIN GESLAAGD OM IETS BEHOORLIJKS TE MAKEN. AL IS HET NIET ERG ORIGINEEL.

Onder de oplossingen uit Frankrijk vinden we de VAP Peggy. Een heel functioneel machinetje, en dat wil niet zeggen dat de afwerking niet verzorgd zou zijn. Hij doet je wat denken aan de butlers van vroeger, die je alleen uit romans kent : met witte handschoenen aan en zo...

Ondanks dat airtje is de VAP Peggy een brommer die zonder tegen te sputteren pa en zijn hele vrachtje hengelspul zal vervoeren. Hij is zelfs zo goedaardig dat hij niet moppert als de jongste van de jongens hem neemt om zijn vriendjes te laten zien wat je in een motorcross allemaal kunt uithalen - met volgas over de hobbeligste wegen of door pas omgeploegde velden. Maar diezelfde Peggy zal een betrouwbaar vehikel zijn als mama of grote zus boodschappen gaan doen. Hij zal er niet eens op wijzen dat hij tenslotte een stukje mechaniek is dat je als dusdanig moet behandelen...

Goede formule

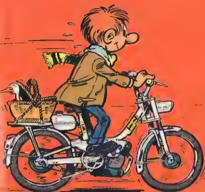
Om die combinatie te vinden heeft Cazenave de volgende formule genomen, die uit vijf punten bestaat :

- Neem een stevige fietsframe (en daarbij vooral niet bezuinigen op de kwaliteit van het staal, de diameter van de buizen of de stevigheid van het laswerk). Zet er ook een robuuste bagagedrager op.
- Zorg voor een telescopisch werkende vork vooraan - dat maakt het rijden een stuk prettiger en verbetert meteen ook de wegligging.
- Laat dit prettig-zitten samengaan met een maximum aan veiligheid. Dat kun je verkrijgen door er 16duimse wielen onder te gooien en twee remmen erop te zetten

VAP Peggy

- TWEETAKTMOTOR, 49 cc, 2,2 PK BIJ 5.800 T/M.
- AUTOMATISCHE KOPPELING
- TELESCOPISCHE VORK VOOR, MAAR ZONDER SCHOKBREKER.
- TWEE TROMMELREMMEN MET BEDIENING AAN STUURSTANG.
- WIELEN : 2 x 16 DUIM.
- ELEKTRISCHE UITRUSTING.
- KLEUREN : WIT, ROOD, ZWAVEL.
- PRIJS : IN BELGIË 6.990 FR. (FL. 500.-)

- trommelremmen, die je bedient met een handel aan beide einden van de stuurstang. Dat levert drie voordelen op. Primo : de VAP Peggy komt op dezelfde manier als de klassieke fiets tot stilstand. Secundo : het remmen op het achterwiel gaat progressiever dan je met een terugtraprem kunt verkrijgen. Tertio : je kunt het remmen aanpassen aan de toestand van de weg.

● Kies een stevige en practische motor. De tweetaktmotor met een cylinderinhoud van 4 cc die de VAP Peggy aandrijft, heeft een vermogen van 2,2 Pk bij 5.800 t/m. Dat is meer dan voldoende. De Gurntner-carburator is makkelijk toegankelijk, en wordt afgedekt door een beschermingsplaat. De decompressieklep van een eenvoudig type moet de motor onmiddellijk kunnen stilleggen. Je weet wel dat ik niet zo hoog wegloop met zo'n systeem, maar ik moet toegeven dat het in dit geval moeilijk vervangen kan worden door iets eenvoudigers en steviger.

● En om tenslotte mogelijk te maken dat eender wie eender wanneer en eender waar met de VAP Peggy kan rijden, wil de formule dat er een automatische koppeling op wordt aangebracht.

Zuiniger dan mijn aansteker

Op die manier is het even makkelijk met een VAP Peggy te rijden als met een fiets. Zodra je gas wegneemt en remt, ontkoppelt de motor vanzelf en gaat rustig op vrijloop draaien. Prettig, en practisch.

Moeten we het over het verbruik van dat stukje speelgoed hebben ? Als je normaal rijdt, kun je het op 1,5 liter op 100 km brengen. Mijn aansteker is niet zo zuinig !

En deze aansteker op twee wielen heeft ook nog pit. Je hoeft maar even gas te geven, en pffft, je wordt naar de normale kruissnelheid van 40 km/u geschoten. Ik ben zo nieuwsgierig geweest te kijken of hij de aangegeven snelheid ook werkelijk haalt. Resultaat : 43 km/u in gunstige omstandigheden.

Ik heb de VAP Peggy maar twee dingen te verwijten : in de eerste plaats is de vork niet uitgerust met een schokbreker ; en verder zit er helemaal geen snelheidsmeter in de koplamp - al is die daar wel voor gemaakt. Een snelheidsmeter kost nu toch geen fortuin !

Ik mag niet vergeten te zeggen dat zijn wegligging uitstekend is, dank zij de laaggeplaatste motor. Ook bij regen houdt de VAP Peggy de weg goed vast.

Pieters.

1) De automatisch ontkoppeling van de VAP Peggy is een makkelijk toegankelijke mechaniek. Even de pedaalplaat om de motor los te koppelen. En als je pech hebt, kun je altijd nog verder met je pedalen.

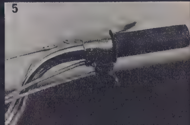
2) De Gurtner-carburator (met geluiddempende inlaat) is ook weer heel gemakkelijk te bereiken.

3) De telescopische vork voor is uitgerust met een moderne koplamp, waarin de snelheidsmeter... kan komen...

4/5 Het linkerhandvat met het starterhandeltje, en het rechter handvat waar de decompressor op zit.

SNOESJE en de

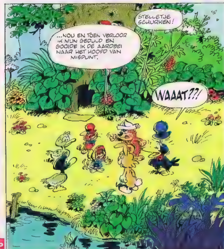

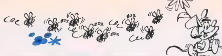

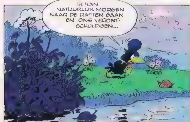

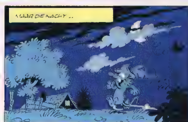

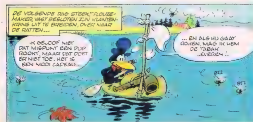

wordt vervolgd

TAMBWE

door Piet Herman

VERBLINDEND staat Yani de zon in de staalblauwe lucht. Okitakula, hoofd van de Onemastam, heeft zijn waterpijp leeggerookt, en de vrouwen op het maniokveld kijken met de hand boven de ogen naar hun heer en meester.

« Ambushila », wenkt hij.

Nooit laat hij zijn mensen langer dan 's middags werken. Met hun hark over de schouder komen zij taterend in de schaduw hun spullen halen. Met de kleine meisjes op de rug gebonden en een volle korf verse maniokwortels op het hoofd, wiegelen zij tussen de schrale maniokstengels. Hier en daar staan al wat witte en rode katoenbloemen open. Okitakula volgt de vrouwen, met zijn lange strijdlans en de zware machete in de hand. De waterpijp legt hij op de maniokwortels in de korf van Maria, zijn jongste vrouw, die vroeger mooi en slank is geweest. Zij is ook de oudste dochter van Wemambulu, het hoofd der Yengé's. Omdat haar vader met de paters van Tshumbe zaken wou doen, heeft hij haar toen naar de missie gestuurd en haar laten dopen. Vandaar haar vreemde naam, Maria. En zo moeilijk uit te spreken : Mahija. God weet wat dat trouwens betekent... Je weet met die blanken nooit wat achter hun strakke gezicht schuil gaat. En hun lijfgeur dan : net lijken .

Peinzend stapt Okitakula achter zijn vrouwen aan, de laatste veldrand voorbij. Een gordel palmbomen, met uitgerafelde bladeren en dikke schubstammen, houdt de weg heerlijk koel. Daarna weer de zengende grasvlakte, twee kilometer ver tot het dorp... En Katopa, de smid, die zo'n heerlijk pombebier kon brouwen, en de beste tamtammer van de streek is.

Een gil ! De vrouwen rennen krijsend weg. Door het veld komt de dochter van Katopa aanstormen, met een leeuw achter haar aan. Zij schiet rakelings langs Okitakula. De leeuw houdt nu zijn kop tussen de schouders, de muil tegen de grond, de grote geelgroene ogen op Okitakula gericht, gromt diep en lang, en hurkt neer, een ruige, grijsbruine, ouwe, zure, taaie heer die niet meer tot een troep behoort.

Okitakula wordt erdoor gehypnotiseerd. Hij hoort de vrouwen schreeuwend naar het dorp hollen.

Met gespannen spieren maakt de leeuw zich klaar voor de sprong. Hierdoor komt Okitakula tot bezinning, heft zijn lans hoog en gaat voetje voor voetje achteruit. Telkens tast zijn blote voet de weg af eer hij zijn gewicht erop laat rusten. De leeuw staat met lichtjes gebogen voorpoten, hoog achterlijf en zwiepende staart te loeren. Hees grommend houdt hij Okitakula's langzame bewegingen in het oog. De punt van zijn staart, een verwarde bos ruige haren, strijkt over de grote halmen van het olifantsgras. Nog steeds geen hulp uit het dorp. Zweet parelt op Okitakula's voorhoofd, loopt in zijn ogen en vertroebelt zijn blik. Vlug wrijft hij het weg met de rug van de hand. De machete kaatst het verblindende licht in de ogen van het roofdier. Als door een straal getroffen kruipt het ineen en springt naar voren. Okitakula zet de steel van zijn lans in het stof, maar de eventjes verblinde leeuw komt naast de lans terecht. Zijn zware klauw versplintert het hout en rukt het wapen uit Okitakula's vuist.

Het mes flitst door het oor van het beest ; een bloedend stuk valt in 't stof.

Okitakula springt achteruit en zwaait met zijn machete. Het dier volgt al zijn bewegingen en zijn ogen knipperen telkens als een lichtstraal ze treft. Hees gegrom komt uit zijn machtige borst. En nog steeds niemand uit het dorp.

Wortels van een verbrande boom steken boven het pad uit. Okitakula tast voorzichtig met zijn tenen voordat hij zijn voet in het hete stof drukt. Hij weet dat verschillende hoge wortels achter hem een net over de weg vormen. In de verte hoort hij mensen. Vlug kijkt hij om. Vier of vijf van zijn mannen komen aanhollen. Steeds met zijn machete schermend gaat hij achteruit.

Plotseling rent de leeuw op hem af. Okitakula springt terzijde, struikelt over een wortel en valt achterover. De leeuw klauwt hem diep in de rechterschouder, kraakt Okitakula's nek en sleept de dode naar het bos, waar hij hem grommend laat vallen, want een zware strijdlans suist langs zijn kop.

Okitakula's oudste zoon is ver vooruit gerend, heeft huilend van woede zijn lans naar de leeuw gegooid en staat daar nu praktisch weerloos...

De leeuw keert zich om en gaat over de dode heen staan. Het geroep van de aanstormende krijgers doet zijn staart vlugger zwiepen. De vuurrode tong komt half uit de machtige, brullende muil. Met een vlugge klap van zijn klauw doet hij Ngombe achteruitspringen en zijn machete zwaaien. Kasende, één van de krijgers, heeft een brandend stuk hout uit een vuur gegrepen voor hij het dorp verliet. 's Nachts is dat een afdoend middel, maar nu zijn de vlammetjes amper zichtbaar en de leeuw trekt zich niet terug. Kasende gooit nu zijn fakkel in het droge gras naast de leeuw en onmiddellijk slaat een hoge vlam op. De leeuw trekt zijn zware kop in. Tegen deze venijnig bijtende vijand kan hij niet op. Hij laat Okitakula's lichaam liggen en gaat achteruit. De lans van een krijger maakt een lichte maar pijnlijke spierwond aan zijn rechter bil. pootschuddend hapt de leeuw naar de in het stof vallende lans, draait zich om en verdwijnt met grote sprongen in het hoge olifantsgras.

Ngombe buigt zich over het slappe lichaam van zijn vader en sleept het weg van de vlammen. De anderen hebben intussen een breed pad door de halmen gehakt, nemen de afgehakte halmenbossen als blusvlegel en doven de laatste vlammen met breed armgezwaai. Gelukkig is er geen wind, anders zou de gehele vlakte één brandende zee worden.

Twee krijgers blijven nu bij Ngombe en zijn dode vader, terwijl de twee jongsten in het dorp een draagbaar voor hun afgestorven opperhoofd gaan maken ..

Jammerend komen Okitakula's vrouwen naar de plaats waar hij zijn hopeloze strijd heeft gestreden. Half onder het droge gras, waar zij gevallen is op het ogen-

lees door blz. 48

OM TE KNIPPEN DE STIPPELLIJN VOLGEN.

'AAR BINNEN IS RUIMTE! DAAR KENNEN WE EEN HERENLEVENTJE

DAT SPREEKT VAN ZELF 'N TORPEDO ZORGT ALTIJD VOOR RUIMTE!

ALS SCHUILPLAATS IS DIT GROOTS! NIEMAND KAN ONS IN DIT GAT VINDEN

K MELD HET JE HOPEN ALS K ME DRUK MAAK, ZETTEN MIJN VOETEN ALTIJD OP

KIJK, HIER ZIJN WE WE GAAN LANGS DE NOORSE KUST EN MORGEN KOMEN WE IN DE BUURT VAN DE POOLCIRKEL

WAT EEN MAN! HOE IS HET MOGELIJK!

RRRRR

RRR

!???

KOM OP, LIEVELING, WE KNIPPEN ER TUSSEN UIT DIE TOERISTEN OOK ALTIJD!

'S OCHTENDS KOMEN DE EERSTE DRIJVENDE IJSSCHOTSEN IN ZICHT, DE IJSBERGEN DIE VAN HET PAKIJS LOSGERAAKT ZIJN

OM TE VOUWEN DE STIPPELLIJN VOLGEN (BUITENKANT VAN DE VOUW).

IK HEB ME ER ALS EEN BROEKJE TUSSEN LATEN NEMEN! ROEP DE DUIKERS OGENBLIKKELIJK TERUG

NU VOORAL GEEN OPWINDING

COMMANDANT, IK HEB WASHINGTON VOOR U AAN DE LIJN!

HALLO! HET WITTE HUIS

COMMANDANT... NEE! (HIJ GAAT ER BESLIST OP ZITTEN)

COMMANDANT NEEMT U MIJ NIET KWALIJK, MAAR DE TORPEDO'S

BEN J"T, RICHARD?

DZZZZ!

WAT MOET IK MET DE TORPEDO'S

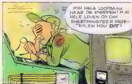
COMMANDANT, U ZIT OP DE KNOP DIE HET SEIN GEEFT OM ZE AF TE SCHIETEN

BLEB

JUNI

HALLO, HALLO, TORPEDOKAMER?

YES, CAPTAIN, DE TORPEDO'S ZIJN AFGESCHOTEN

MIJN HELE LOOPBAAN NAAR DE KNOPPEN! MIJN HELE LEVEN OP DAT SNERTMINISTERIE GEZETEN, EN NOU DIT!

MAAR DE OPVARENDEN VAN DE MAXIVLOT REAGEREN SNEL

HUPLA, WE ZULLEN ZE!
RRRRiNG!..

RRRRRiNG...

RRRRRR RRiiNG...

!?
!?
RRRiNG

RRRR RiNG

BAOEM!

?
PLOF!

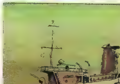

DIE ZIJN WE KWIJT HUN SONAR IS VAST EN ZEKER ONTWRICHT DOOR DE ONTPLOFFING
DAT WAS OP HET NIPPERTJE, KATTEBUTER KOM DAAR NU UIT HET IS VOORBIJ!

N DEZE DIEPE RUST DER E NDELOZE ZEE

JA JA IK GELOOF DAT WE NU MAAR EENS UIT MOESTEN KIJKEN NAAR EEN RUSTIG PLEKJE VOOR DE NACHT HIER IS HET ME EEN BEETJE TE DRUK

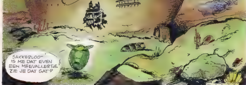

UITSTEKEND HOU JE VAST, IK DUIK!

MOLVBOEEN! DAAR RECHT VOOR ONS ZIE IK IETS

SAKKERLOOT IS ME DAT EVEN EEN MEEVALLERTJE ZIE JE DAT GAT?

33

34

ZO MAAK JE JE MINI-BOEKJE

1) Knip de buitenste randen van het blad weg.

2) Knip de drie stroken langs de stippellijnen uit.

3) Plak de stroken met plakband aan elkaar. Let erop dat de bladzijden elkaar goed opvolgen.

4) Vouw de plaatjes als een accordeon.

5) Je kunt het microverhaal in één ruk uitlezen.

6) Doordat de titel op de rug is gedrukt kun je het boekje makkelijk klasseren.

27

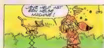
28

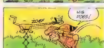

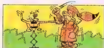
29

21

22

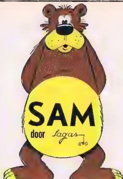

23

VOLGENDE WEEK :

SAM EN DE INDRINGSTER

BELANGRIJK :

Als je dit micro-boekje wilt maken moet je de middelste bladzijden losmaken en het in elkaar zetten volgens de aanwijzingen op de keerzijde.
Je kunt het ook lezen zonder er eerst een boekje van te maken Maak de bladzijden dan los en lees dan aldus :

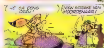
Begin microverhaal

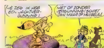
			3	4	5
6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17

30	31	32	33	34	
24	25	26	27	28	29
18	19	20	21	22	23

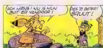
Ga hier door

6

7

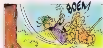

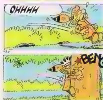
8

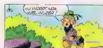

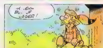
12

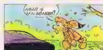

13

14

3

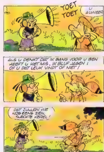
4

5

9

10

11

15

16

17

OHOHOHO!
KOM! LAAT MEVROUW LOS!
GRRK
WEL ALLEMACHTIG! LAAT HAAR LOS!
BENG
KRAAK

30

OAAAAR!
HEEFT HIJ U GEBETEN?
NEE... ALLEEN MIJN JURK!
MIJN REDDER! NEE MAAR, WAT BENT U STERK!
JA, ACH, DAT IS ME AANGEBOREN.

31

KOM MEE. IK ZAL U TERUGBRENGEN!
OHH, WAT BENT U VRIENDELIJK!
EEN BEER!
DAT NOEM IK BOFFEN!
U GAAT HEM TOCH NIET...

32

JA, IK HEB ALLES BIJ DE HAND!
INTUSSEN...
NIETS TE ZIEN. ZOU DIE OUWE SNOR HET BEGREPEN HEBBEN?
OPGELET DAAR KOMT IEMAND!

24

HUUU! ALS ZE 'T BEDROG NU MAAR NIET MERKT.
OFF, HET IS MAAR EEN JUFFROUW!

25

ZIEZO! DIE IS ER IN GEVLOGEN! HA HA HA!
EN NU OP NAAR HET WILD!
ACHTER DAT ROTSBLOK!

26

PSSSSSST
IS DAT MOGELIJK?
MISSELIJK IJZERBEEST! IK BREEK JE AAN STUKJES!

18

TSSSSSSSSSST
IK ZAL JE
BRRR
BRRR
TSJOEF

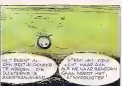
19

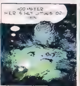
HE! DAAR ZUL JE VAN LUSTEN!
BRRRR
PATS

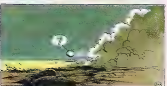
20

OM TE KNIPPEN DE STIPPELLIJN VOLGEN.

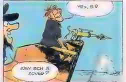

DAAR, ZIE JE HEM TUSSEN DIE TWEE IJSSCHOTSEN?
WE ZIJN NOG IETS TE VER AF
WAT DOET HIJ DAAR TOCH MET ZIJN STAART, JOEY?
IK SNAP HET OOK NIET, SIR!
DANK ZIJ DE GOEDE MOTOR SCHIET DE MAXIVLOT MET EEN GANGETJE VAN TWINTIG KNOPEN WEG EN ONTSNAPT ZO AAN ZIJN ACHTERVOLGERS
HIJ SCHOOT WEG MET EEN GANG VAN MINSTENS TWINTIG KNOPEN, SIR! NN... NEE SIR, 'K HEB GEEN ALCOHOL GEDRONKEN, SIR BESLIST NIET
DE MAXIVLOT ONTDEKT DE ONDERKANT VAN HET PAKIJS
MOLYBDEEN, WAT IS DAT?

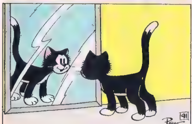
WAT EEN ENORM BEEST!
JA, HET IS ZELFS HET GROOTSTE BEEST VAN DE HELE WERELD! DE GROTE BLAUWE VINVIS, 30 METER LANG!
ZEG, MAAR IS HET DAN NIET GEVAARLIJK ALS WE ER ZO DICHT BIJ KOMEN?
NEE
OM TE BEGINNEN IS DAT BEEST ZO GOED ALS BLIND, EN VERDER IS DAT VROUWTJE VEEL TE DRUK BEZIG MET HET ZOGEN VAN HAAR JONG, DOOR DE MELK IN HET WATER TE LATEN STROMEN
WATER EN MELK, HALF OM HALF, DAT MOET LEKKER SMAKEN! HAHAHAHA!
DE VINVIS LEEFT VAN PLANKTON* IK HOOP DAT WE NOG POTVISSEN ZIEN! DAT ZIJN GEZWOREN VIJANDEN VAN DE PIJLINKTVISSEN!
* MICROSCOPISCH KLEINE DIERTJES IN ALLE OCEANEN
DE WEGEN VAN DE MAXIVLOT EN HET REUZE-MONSTER SCHEIDEN ZICH.

POESIE door PEYO

WAAR ZIT DIE KLORIS NU TOCH ?...

de ouwe kibbelaars

tekeningen MICHAUD
tekst LECAMUS

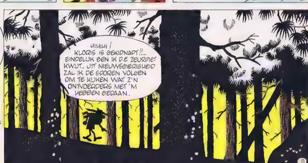

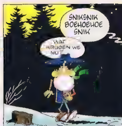

michaud & lecamus

LATER...
'T SPOOR LEIDT NAAR 'T JACHT-TERREIN VAN DE SLANG...
STRIJDBIJL ONDER DE SNEEUW HADDEN BEGRAVEN ?

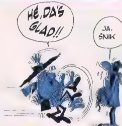

SNIKSNIK BOEHOEHOE SNIK
WAT KRIJGEN WE NU ?

BOEHOEHOE SNIK SNIK
WAT KAN DAT ZIJN ?

SNIK SNIK SNIK

NIET DOEN, STAKKER !!
BOEHOEHOE SNIK SNIK
2A

JE GAAT 'N STOMMITEIT UITHALEN WAAR JE JE HELE LEVEN SPIJT VAN ZULT HEBBEN !!
BOEHOEHOE IK VRESELIJK ONGELUKKIG... SNIK SNIK

HÉ, DA'S GLAD !!
JA, SNIK

PLONS

EVEN LATER...
DUS DE TOVENAAR VAN DE STAM, TSHIPSHIPDOOWA HEEFT BESLOTEN Z'N DOCHTER DOOGLOOGLOO UIT TE HUWELIJKEN? DAT IS TOCH GEEN REDEN OM TE HUILEN ?
JA !... SNIK SNIK DOOGLOOGLOO SITSHAMO TROUWEN... SNIK SNIK...

KOM KOM, DROOG DIE TRANEN EN BEMOEI JE NIET MET ANDERMANS ZAKEN.
WEEEWEEE... BOEHOE IK SITSHAMO ZIJN !... WEEEWEEE
2B

vervolg

ALS Z'N KLEREN DROOG ZIJN BESLUIT KOBUS SITSHAMO NAAR DIENS DORP TE VERGEZELLEN...
BLEEKGEZICHT ONTZETTEND SYMPATHIEK!! SNIK
GRIEN NIET MEER, PAPA KOBUS KNAPT DAT WEL EVEN OP!

'T SCHIJNT NIET ALLEMAAL KOEKENEI TE ZIJN DAAR!
DAAR WIGWAM TSHIPTSHIPDOOWA
NEE, NEE NEE!

NEE, PAPA! IK HOU VAN SITSHAMO EN IK WIL VAN NIEMAND ANDERS SQUAW ZIJN.
JUISTER, DOOGLOOGLOO, IK ZOU OOK VEEL LIEVER SITSHAMO ALS SCHOONZOON HEBBEN GEHAD, MAAR IK KAN TOCH NIET TEGEN DE BESLISSINGEN VAN GOD RAHPSAHD INGAAN.

IK ZAL NOG 'NS DE GEESTEN AANROEPEN EN MET GOD RAPSAHD GAAN PRATEN MISSCHIEN IS HIJ VAN GEDACHTEN VERANDERD
DOOGLOOGLOO GEK OP SITSHAMO.
DOOGLOOMOO DOL OP SETSHAGOO
DOONIGOO HOUDT VAN ZOOKTHAMOO

IK HEB UW GESPREK GEHOORD EN IK BEN OP DE HOOGTE. MISSCHIEN...
AH, MIJN ARM BLEEKGEZICHT! TOVENAAR ZIJN IS GEEN JOLLETJE!

TSHIPTSHIPDOOWA NODIGT KOBUS UIT IN Z'N GEESTENTENT WAARIN HIJ 'N PRAATJE MET RAHPSAHP AANKNOOPT.
EN ZOUDEN WE NIET, MET 'N BEETJE GEWRING... HUM... EH... 'N ANDERE UITLEG VOOR DE BESLISSING VAN DE GOD RAHPSAHD KUNNEN VERSIEREN?
O NEE IK MOET ER NIET AAN DENKEN DAT ZOU HIJ NIET GOED VINDEN. HIJ IS ZO ACHTERDOCHTIG DAT HIJ VOORGOED DE RENDIEREN VAN ONS JACHTVELD ZOU KUNNEN VERJAGEN.
HEZEGIS, GOD RAHPSAHD, WADENK JEDERVAN? JAME TGAUWETE GOD RAHPSAHD

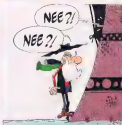

ZWAWM

HIJ ZEI ZWAWM.
EN WAT BEDOELT HIJ MET ZWAWM ?

DAT HIJ 'N VERANDERINGETJE IN Z'N BESLISSING AANBRENGT. DOOGLOOGLOO IS VRIJ HAAR ECHTGENOOT TE KIEZEN OP VOORWAARDE DAT DE EERDER AANGEWEZENE ZICH TERUGTREKT
WE KUNNEN DUS WEL ZEGGEN DAT HIJ Z'N WOORDEN HEEFT GEWOGEN EN DAT HIJ GEEN HOLLE WOORDEN GEBRUIKT.

LATEN WE NU DIE MAN OPZOEKEN EN 'M DE SITUATIE UITLEGGEN.
PFOE, DAT ZAL WEIN UITHALEN ! HIJ TREKT ZICH NOOIT TERUG !

KOBUS GAAT DE TROUWKANDIDAAT OMPRATEN.
VEEL GELUK.
IK BRENG HEM WEL TOT ANDERE GEDACHTEN !

NEE ?!
NEE ?!

WAS JIJ JE ?
DAT IS TOCH GEEN SCHANDE, WEL ?

DUS JIJ BENT DE MAN DIE NAAR DE HAND VAN DOOGLOOGLOO DINGT ?
JA EN OVER 'N PAAR UUR: VAARWEL VRIJGEZELLENTIJD !

GEEN SPRAKE VAN!... VORT... KLEED JE AAN, IK NEEM JE MEE NAAR HUIS !
KOMT NIKS VAN IN, IK BLIJF HIER ! JE BENT SCHEEL VAN JALOEZIE !!

JALOERS DAT IK DE UITVERKORENE BEN VAN 'N SNEEUWVOGELTJE, 'N GRASSPRIETJE ZO FIJNTJES ALS JE ALLEEN IN DE LENTE ZIET 'N HELDER BEEKJE DAT ZICH DOOR 'T DAL SLINGERT, 'N ZACHTE ZOMERBRIES, 'N ...

DAT GAAT TE VER !! DUS JE LAAT 'N HUWELIJK TOE TUSSEN 'N SNEEUWVOGELTJE EN 'N MUSKUSOS, 'N FIJN GRASSPRIETJE EN 'N DOOR DE VORST INEENGEKROMPEN RIETSTENGEL ? TUSSEN 'N HELDER BEEKJE EN 'N WOEST BRUISENDE BERGSTROOM ? TUSSEN 'N ZOMERBRIESJE EN 'N SNEEUWSTORM ? TUSSEN 'N...

KOBUS, ONS ONDERHOUD IS AFGELOPEN !
WEES GERUST, IK GA AL. NOG ÉÉN RAAD: BEKIJK JEZELF 'NS IN DE SPIEGEL... SCHRIKSPOOK !!
michaud & lecomus

vervolg

SCHRIKSPOOK ?
DONG DONG DONG

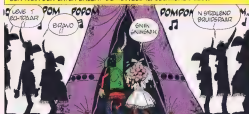

GAST MIJ ROEPEN ?
K WIL 'N SPIEGEL, HE!

MET PEPER EN ZOUT ?
MET PEPER EN ZOUT ???

NU JA NIET IEDEREEN WIL PEPER EN ZOUT OP Z'N SPIEGELEI !

IK WIL 'N SPIEGEL OM ME IN TE BEKIJKEN, EN GEEN EI !! GEEN EI !!!
BLEEKGEZICHT MOEILIJK DOEN !

EVEN LATER...
WAT VERBEELDT DIE KOBUS ZICH WEL? IK ZIE ER MET DIT MASKER TOCH HEEL REDELIJK UIT ?

EEN PAAR UUR LATER BREEKT DE HUWELIJKSPLECHTIGHEID AAN.
POM POPOM
LEVE 'T ECHTPAAR !!
BRAVO !!
SNIK SNIKSNIK
POMPOM
'N STRALEND BRUIDSPAAR !

IK GEEF ER DE VOORKEUR AAN NAAR HUIS TE GAAN! DE MASKERADE LOOPT DE SPUIGATEN UIT !
POM
POPOM

KIEKEBOE
?

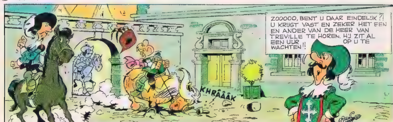

KLORIS ? IK DACHT DAT JE GETROUWD WAS ?
HAHA, IK HEB JE BEET, HE ?

MAAR DAN ZIJN SITSHAMO EN DOOGLOOGLOO GE...
JA IK HEB M'N PLAATS AFGESTAAN. IK BEN AL ZOLANG VRIJGEZEL. IK WAS BANG EEN SLECHTE ECHTGENOOT TE ZIJN !

KOBUS EN KLORIS GAAN VERZOEND NAAR HUN MIJN TERUG.
HOE KWAM 'T DAT JIJ TOT MAN VOOR DOOGLOOGLOO WERD GEKOZEN ?
TSHIPTSHIPOOOWA HEEFT MET DE GOD RAHPSAHD GEPRAAT. DIE GAF TEN ANTWOORD ZWAWM! DAT BETEKENT: STUUR KRUGERS NAAR 'T OOSTEN EN DE EERSTE DE BESTE MAN DIE ZE VINDEN ZAL DE ECHTGENOOT VAN JE DOCHTER ZIJN.
JE ZIET DAT 'T HEEL EENVOUDIG IS.
VERDRAAID. ZE KONDEN GEEN BETERE KEUS DOEN ALS 'T OM DE EERSTE DE BESTE GING
ONDERTUSSEN BIJ DE SLAMARAKEN...
DUS JIJ WAS 'T ?
JA DANK ZIJ 'T OUDE RIMPEL - BLEKE GEZICHT
WAT IS DAT ?
BROOOOOOM
JOEPIE !... RENDIE... HIHI... REN !
RENDIEREN ??
WAAR ??
DE OUWE KIBBELAARS ZIJN WEER BIJ HUN MIJN.
HAHAHA ... DOOR 'T HUWELIJK MOESTEN DE RENDIEREN TERUGKOMEN. IK GEEF ZE WEINIG HOOP.
JE WEET NOOIT..
ZEG NS , HOE WIST JIJ DAT IK ONTVOERD WAS ?
WEL, DOOR IN JE HUT TE KIJKEN OF JE ER WAS.
IN DE VOLGENDE SECONDEN.
WAT BEZIELT JE ?
IK ZAL JE LEREN JE STELTEN OP MIJN GEBIED TE ZETTEN ZONDER MIJN TOESTEMMING !
KLETS
KLATS
KNOTS
einde

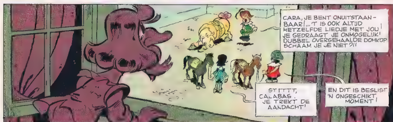

MAZEL en CAUVIN presenteren. **Cara en Calebas** in

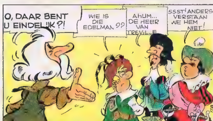

de Musketiers

Calebas op
Hij wil graag
het gezelschap van

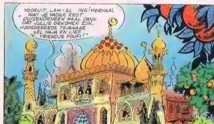

wordt vervolgd

Foufo en zijn tovertapijt

door kiko

het geheim in de bergen

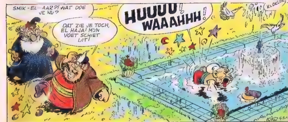

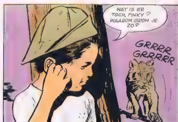

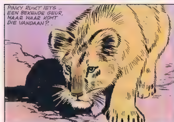

wordt vervolgd

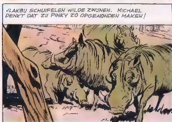

RECHTSOMKEER, PINKY, HET WORDT DONKER

WAT IS ER TOCH, PINKY? WAAROM GROM JE ZO?
GRRRR GRRRRR

PINKY RUIKT IETS .. EEN BEKENDE GEUR, MAAR WAAR KOMT DIE VANDAAN? ..

PINKY! PINKY!
VERDUIVELDE PINKY. HIJ HEEFT ME ONTDEKT!

WAT HEB JE TOCH, PINKY? WAAR BEN JE BANG VOOR?

VLAKBIJ SCHUIFELEN WILDE ZWIJNEN. MICHAEL DENKT DAT ZIJ PINKY ZO OPGEWONDEN MAKEN!

DE NACHT VALT OVER HET DORP.

MENEER MEREDITH, IK GELOOF DAT UW GETUIGENIS OVER DE DOOD VAN MARC WEL GENOEG IS. WIJ KUNNEN TERUGGAAN NAAR LONDEN.
JA... JA... NATUURLIJK

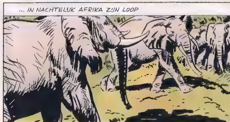
DE GEEST VAN TAMBO

Jonathan helpt Fred om z'n neef terug te vinden..

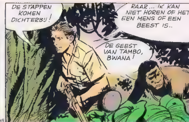

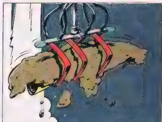

wordt vervolgd

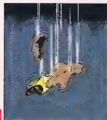

MET VOLGAS VOORUIT!
JE HEBT NOG HEEL WAT WERK, SAM!
'K DURF TE

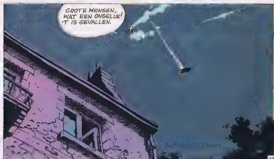

JIJ DURFT NIETS!
ALS JE ALLEEN MAAR MET EEN STRAALKRAAN KRANIG KUNT ZIJN, MAG JE NIET ZO HOOG VAN DE KERKTOREN BLAZEN!

KIJK...

UIT! DE BOEL BEGINT TE GLIJDEN... DOOR HET KAARSVET.

GROTE MENSEN, WAT EEN ONGELUK! 'T IS GEVALLEN.

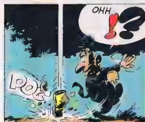
torenpech

Terwijl de pastoor en de koster slapen, proberen de PH weer de X 16 los te krijgen...

WAT IS HET NU EIGENLIJK?.. HET IS GEEN METEOORSTEEN... EN GEEN TIJDBOM UIT DE LAATSTE.. GEEN SIGAAR, GEEN... EN OOK GEEN... LAAT IK HET BINNEN EENS WAT BETER GAAN BEKIJKEN...

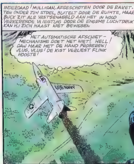

wordt vervolgd

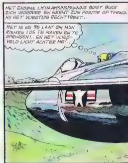
BUCK DANNY

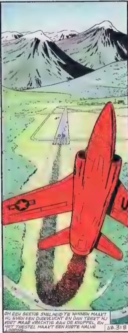
door Vic Hubinon en J.-M. Charlier

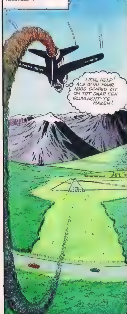

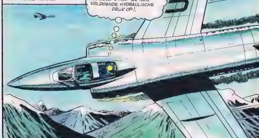

DE BLAUWE ENGELEN

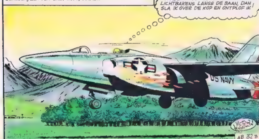
Buck Danny en zijn vrienden bevinden zich in Pakistan om aan een vliegwedstrijd deel te nemen

wordt vervolgd

TAMBWE

vervolg van biz. 22

blik van de dodelijke sprong, ligt de machete.

Amatambulana heeft uit het dorp het jachtmes van het opperhoofd, haar man, meegebracht. Diep steekt zij het in het zand dat Okitakula's bloed heeft gedronken, trekt het er weer uit en geeft het aan Ngombe, haar zoon: « Jij moet je vader wreken voordat je je plaats onder de familiehoofden mag innemen. Dood de menseneter, Tombwe, de oude leeuw met de versleten tanden. »

Als hoofd van de Onemavrouwen en dochter van Watambulu, de Batetelahoofdman — die de rechtstreekse opvolger was van de beruchte slavendrijver Gongo Letete — is haar wil wet. Verwijtend kijkt Ngoi, Ngombe's jonge vrouw, naar de moeder van haar man. Ze weet dat hem een harde strijd te wachten staat.

Naar aloude gewoonte zal Okitakula om reden van zijn hoge rang en alomgekende moed en wijsheid, als een groot opperhoofd van Noord-Kasai worden begraven. De rivier ten zuiden van het dorp wordt omgeleid en in haar rotsige bedding een graf gedolven.

In volle wapenrusting, met al zijn amuletten, in een hagelwit laken gehuld brengt de stam hem klagend en jammerend naar de plaats van het laatste gevecht. De klaagvrouwen vervloeken de leeuw tot in zijn zevende nageslacht en wensen dat zijn jongen alleen apen en geiten zullen werpen. Het krijsen van de vrouwen klinkt boven de zware mannenbassen uit.

Voorzichtig dragen twee van Okitakula's zonen het lichaam in het witte laken aan een lange ontschorste staak. Tientallen zachte handen brengen hem over de helling in de rivierbedding. Scherp jammeren de klaagvrouwen, met de handen aan het hoofd en hooggeheven ellebogen. De geschoren hoofden — wegens de rouw zijn alle schedels kaalgeschoren — zijn grijs en dof van de met as gemengde olie die erop gestreken is. Witte lijnen op de lichamen en op de ledematen stellen het geraamte voor — de dood. Tegen Okitakula's lichaam worden stenen opgestapeld. Daarna worden jonge groene boomstammen van ijzerhard hout diep in de bedding om het graf gedreven, de gehele ruimte met rotsblokken en de rituele hier en daar geplaatste amuletten gevuld. Luid geloei van de buffelhoorn geeft het teken: de dam die het water tegenhield is omgehakt. Het water stroomt over het stenen graf, wit opspuitend tegen de hogere voorzijde. Hoger en hoger, daarna weer vredig kabbelend, vertelt het water aan de dappere krijgers de aankomst van Otikakula's geest bij zijn voorvaderen.

Tot plotseling de stilte verbroken wordt door Amatambulana's schelle stem. Hysterisch springt zij op, woorden van smart en wraak uitschreeuwend.

Ngombe's hart staat even stil als zijn moeder hem oogbrandend strak aankijkt.

« Ngombe, ga je vader wreken. Pas na de dood van Tambwe, de leeuw, mag je terugkomen. Ik zal voor je vrouw laten zorgen. Als bewijs wil ik zijn tanden. »

Moeilijk keert Ngombe zich om, neemt zijn lans, en uit zijn moeders hand zijn vaders jachtmes. Heel alleen gaat hij naar het dorp terug. Hij is nu een banneling onder zijn eigen stambroeders

●

Colinet, de gewestbeheerder van Lubefu, zit met een leeggerookte pijp tussen de tanden van de avondkoelte te genieten. De tennispantoffels aan zijn blote voeten zijn eens wit geweest, nù hebben ze de kleur van de Afrikaanse aarde. Zijn verschoten linnen broek en zijn kaki hemd zijn gerafeld en gebleekt door zo vele dagen felle zon. Lui liggen zijn sterke eeltige handen op de armleuningen van zijn gemakkelijke broussestoel. Zijn scherpe blauwe ogen kijken in het ijle: dromerig denkt hij aan zijn laatste jacht en aan de brief van het districtbureau. Ginder in het noorden, bij de Lomami, heeft een mensendoder, een oude leeuw, 'n nieuw slachtoffer gemaakt. Een oude vrouw. Hij is ze van de drinkplaats naar haar hut gevolgd. Toen zij, ademloos en doodsbang, de deur sloot is hij op het dak geklommen. De hut kraakte en één van zijn zware poten trapte door het vervallen dak. Met tanden en klauwen maakte hij het gat groter, drong binnen en brak haar hals met één klap. Toen haar oude man van het veld kwam, liep de naar buiten springende leeuw hem met de deur op de grond. De man kon nog zien dat het een oude leeuw was met een half linkeroor. Doordat de hut van beide oudjes even buiten het dorp lag, had niemand iets van het drama gemerkt, en de moordenaar was ongedeerd kunnen ontkomen tussen het hoge olifantsgras in de grote Lomanivlakte...

In de nuchtere, zakelijke brief staat het natuurlijk niet helemaal zo, maar door zijn grondige kennis van de meeste Afrikaanse dieren, en bijzonder leeuwen, begrijpt hij precies wat er is gebeurd. Hij zal nu naar 't noorden trekken, met Shungu, zijn spoorzoeker, en Dende, zijn boy... en de leeuw proberen neer te leggen.

De volgende twee weken ontvangt hij drie andere berichten. In Shungan'Koy, een dorp in de vlakte gevormd door 't moeras van de Lomami, zijn meer dan een half dozijn geiten verdwenen. Telkens zijn er sporen van een oude leeuw gevonden. Een spelend kind is uit een maniokveld gehaald onder de ogen van de moeder. Weer is het een oude leeuw met een half oor geweest.

Nu, na het verhaal van Ngombe, is er geen twijfel meer. Het raadsel van het halve linkeroor is opgelost. Okitakula heeft het dier voor zijn leven gemerkt. Ngombe vertelt van de achtervolgde vrouw, de wanhopige strijd van zijn vader, hoe de leeuw ontsnapte met het halve oor, en de begrafenis van het opperhoofd, en de wraak die hij, Ngombe, op het woeste beest moet nemen, in opdracht van Amatambulana, zijn eigen moeder. Van een stamgenoot die politieagent was in Lubefu heeft hij gehoord dat commandant Colinet gelast is met de jacht op de menseneter. En zo is hij hem alles komen vertellen. Met de hoop te mogen helpen en de leeuw te kunnen doden.

●

Ngombe is vertrokken met Shungu, de spoorzoeker. Een vrachtwagen van een inlands handelaar heeft hen bij Engute gebracht, het dorp waar het kind, het laatste bekende slachtoffer, is gevallen. Ze kunnen maar schaarse inlichtingen krijgen. In de as van het pas afgebrande gras van de vlakte hebben de dorpelingen het spoor kunnen volgen tot waar het dier in het moeras is verdwenen. Sindsdien heeft de leeuw zich niet meer vertoond. Zij hebben alleen ver weg horen brullen, naar Banda toe, maar dat schijnen een hele bende leeuwen te zijn geweest, die huis hebben gehouden onder een grote kudde paardsantilopen, want er zijn een paar tengokrengen gevonden. Hun horens liggen in de hut van het dorpshoofd. Tambwe, de oude moordenaar, zal dus wel niet in de vlakte van Banda zijn. Oud en aftands als hij is, mijdt hij jonge leeuwen die hem maar 't leven zuur zouden maken.

Shungu besluit een bericht achter te laten voor de commandant, die over een paar dagen zal volgen, en onmiddellijk door te trekken naar Kitenge Ngandu, waar vroeger eens de vesting van Ngongo Leteta, de slavenhandelaar, heeft gestaan. De streek is heuvelachtig. De kleinere grasvlakten tussen de rivierwouden zijn er bezaaid met ronde bosjes van laag, hard hout. De parapluvormige bomen dragen de sporen van tientallen broussebranden Hun dichte bladerdak biedt een dwalende leeuw een ideale beschutting, en Tambwe kent de streek. Daarom heeft Shungu de raad der ouden van het dorp waar het meisje is gedood, aangesproken. De grijze hoofden hebben geknikt: een paar jonge krijgers zullen bij het spoorzoeken helpen

's Zondagochtends zijn de vier jagers al een goed eind opgeschoten. De vrouwen uit het dorp hebben voor rijst en vlees gezorgd. Shungu is gisteren op de plaats geweest waar het spoor verloren liep in het moeras, maar de leeuw is zeker verder naar het oosten gelopen. Nooit zou zo'n oude savannerat langer dan nodig in het stinkende moeras blijven zitten. Ver uit elkaar, nu en dan de roep van de lufurukotogede blauwe fazant nabootsend, doorzoeken zij de vlakte, en heuvel na heuvel, dal na dal doorkruisen ze, en de drinkplaatsen. Doodop komen ze in Otaka.

De rode ondergaande zon werpt lange schaduwen. Uit het dorp deint een treurzang hen tegen. Als ze de sterfhut naderen, met de rechterarm boven het hoofd om de geest van de dode te beletten in hun eigen geest te

komen huizen, ligt daar onder een wit doek een klein meisje opgebaard. Dat merken zij aan de rouwversiering, want van het lichaam is weinig te zien. De klaagvrouwen naast het mattenbed zingen loom en droevig, met de moeder aan het hoofdeind. De kaalgeschoren hoofden zakken en rijzen op de langzame maat van de weezang. De vader staart wezenloos voor zich uit. Zijn lans en broussemes steken in de harde hutvloer voor hem : niet door ziekte, maar door een lastontgeluk heeft hij dus zijn kind verloren.

Shungu, Ngombe en twee helpers gaan naar de hut van het opperhoofd, onder een grote mangaboom. Mandefu — de baard — hoofd van de Watambulu's, is een geblokte figuur met een opvallend weelderige baard. In zijn bruinzwarte kraaloogjes vonkt haat. Hij is een paar krijgers aan het uitschelden, maar houdt ermee op als hij Shungu en Ngombe ziet. Ngombe heeft alleen het woord « tambwe » kunnen opvangen. Na de rituele groet, vraagt hij : « Tambwe ? »

« Elo », is het antwoord.

Het kleine meisje was met haar moeder paddestoelen gaan zoeken en werd door een leeuw overvallen. De moeder had hem met stenen kunnen verjagen. Maar voor het kind was het te laat...

De krijgers hebben de sporen niet kunnen terugvinden aan de overkant van de rivier. Daarom is Madefu zo kwaad.

Er wordt besloten de volgende morgen opnieuw bij de rivier te gaan zoeken. Twee krijgers van Otaka zullen meedoen en een loper wordt naar de weg gestuurd om commandant Colinet op de hoogte te stellen.

Bij het krieken van de dag staan de zes jagers aan de oever. De stroming heeft de sporen in de bedding uitgewist en voor een minder geoefend oog dan dat van Shungu is er niets meer te bespeuren. Maar... een omgekantelde steen en pas gekraakt waterlis zeggen hem dat de leeuw stroomopwaarts door het water is gegaan. Shungu met een jager van Otaka en een jongen van Lushu volgen de rechteroever : Ngombe en de twee anderen de linker. En dáár vinden ze een spoor, na driehonderd meter. Ngombe roept Shungu en zijn mannen. Het leidt naar de vlakte met de kegelvormige geelbruine termietenheuvels.

Langzaam volgt Shungu het bijna onmerkbare spoor tussen de lange halmen. Het zweet druipt van zijn gezicht. Een vreselijke hitte zit opgesloten tussen dat droge, hoge, verraderlijke olifantsgras, en het fijne stof kleurt hun lichaam lichtgrijs. Voetje voor voetje schuifelen ze naar een bosje verwrongen bomen, zo langzaam en stil dat de leeuw hen pas opmerkt als zij nog maar vijf meter van hem af zijn. Nijdig grommend gaat hij achteruit. Zijn staart zwiept langs de scherpe takken van de lage struiken. Shungu staat verschrikt stil, elke spier gespannen, de lans half geheven. Zijn linkerhand platgestrekt naar achter gebiedt stille onbeweeglijkheid. Ook Ngombe's lichaam trilt. Zij zien de leeuw niet, maar horen zijn gegrom en het schuren van zijn staart over de struiken. 'n Paar meter hoog, dicht gras scheiden hen van hun vijand. Een gekraak... De leeuw verplaatst zich. Vlug en geluidloos vormen de jagers een rij, met de lansen afwisselend links en rechts. Die van Shungu met het achtereind op de grond, is gereed om het dier in zijn sprong op te vangen. Ngombe vormt de achterhoede. Het gekraak in het bosje verwijdert zich. De jagers wachten even, en dan sluipt Shungu vooruit als een slang. De leeuw is weg. Shungu is overtuigd dat het Tambwe was. Het diepe, zware gegrom was dat van een oude leeuw en zijn sporen van zijn sporen komen uit de rivier...

Nu kunnen zij op commandant Colinet wachten. Ngombe en twee krijgers gaan terug naar het laatste dorp. De tantam meldt de blanke jager dat het dier gevonden is. 's Avonds is hij er al.

Om vijf uur 's morgens vertrekken ze : Colinet, Ngombe, Etuku en de laatste twee krijgers. Rond 10 uur hebben zij het spoor van gisteren gekruist, maar Etuku leidt hen in rechte lijn naar een open kaalgebrande vlakte. Ngombe draagt de zware buks dwars over de schouders. De loop weerkaatst verblindend de zengende stralen. Hijgend, en af en toe struikelend in de gaten die wrattenzwijnen hebben gegraven, volgen ze het spoor dat Shungu heeft achtergelaten. Als ze even uitblazen in de schaduw van een bosje, duikt ineens een helper van Shungu op uit een verder gelegen boomgroep. Door de trillende hittegolven lijkt hij wel te zweven boven het kortgebrande gras. De lanspunt schittert. Hijgend en luidruchtig drinkt hij aan de kalabas die iemand hem aanreikt, terwijl zijn vlugge ogen de blanke opnemen. Colinet, zijn ogen beschermd door de rand van zijn hoed, kijkt de man afwachtend aan ; deze hurkt neer, haalt een bol rijst uit bladeren, en terwijl hij gulzig hapt vertelt hij hoe hij en Shungu het spoor bleven volgen nadat Etuku hen verlaten had. De leeuw heeft deze nacht niet gejaagd — het karkas van een paardsantiloop stilde zijn honger. De leeuw is daarna met de kop in de richting van zijn eigen spoor gaan slapen. 's Morgens is Shungu opnieuw in de observatieboom geklommen. De leeuw lag nog steeds op dezelfde plaats. Achthonderd passen hiervandaan is hij gaan drinken, en daarna weer aan het kreng gaan eten. Nu ligt hij op dezelfde plaats als gisteravond...

Ngombe springt op : « Ik moet hem doden, Bwana. »

Colinet wuift geruststellend met de hand.

« Wij kunnen hem neerleggen, jongen, daar kun je van op aan. Jij, ga Shungu aflossen en stuur hem hier naar toe. »

Een kwartier later staat Shungu voor Colinet. Ook hij drinkt eerst lang en gulzig. Zijn ogen laten Colinet niet los.

« Kao, Bwana, atakwenda », wenkt hij uitnodigend.

Allen volgen hem naar een bosje dicht bij de plaats waar de laatste rest van het antilopenkreng ligt. S h u n g u wenkt om stilte. Langzaam sluipt hij naar 'n paar struiken en wijst naar de boom waar de jonge jager de leeuw in de gaten houdt, maar Colinet kan hem niet zien. Ginder, aan de voet van de twee verdroogde palmbomen ligt Tambwe, in de schaduw van bladeren die zich scherp aftekenen tegen de grijsblauwe hemel. Het is een heel moeilijk te besluipen plaats. Colinet zal van ver moeten vuren. En snel ook, anders vlucht het roofdier in de bosjes en struiken achter hem. Ze besluiten dat Shungu en Ngombe de leeuw van achteren zullen besluipen. Colinet zal hun teken, het gekras van de neushoornvogel afwachten.

Een half uur later weerklinkt het signaal. Colinet kruipt vooruit en heeft al gauw geen andere dekking meer dan het dertig centimeter hoge gras. Als de leeuw opstaat, en hem ziet, moet hij bliksemsnel schieten uit welke houding ook behalve liggend, omdat het gras hem belet te mikken.

Weer krast de neushoornvogel. Tambwe is opgestaan en kijkt dromerig over de grasvlakte in de richting van Colinet, die tot op ongeveer dertig meter is genaderd. Gelukkig is er geen wind en heeft het dier de zon in de ogen. Uiterst langzaam, hoog op de ellebogen en halfgehurkt — mikt Colinet vlak achter de voorpoot. De knal van zijn schot doet de stilte als een bel uiteenspatten. De leeuw springt hoog op en valt achteruit op zijn flank. Hij is flink getroffen, maar rent toch, sterk hinkend met de linkerpoot, de schaduw in. Colinet krijgt geen kans om de tweede keer te schieten.

Met een rauwe kreet rent Ngombe, zwaaiend met zijn blinkend jachtmes, op de leeuw af, die met zijn aanvaller achter licht struikgewas verdwijnt. Een zwaar gebrul gaat over in een gorgelende doodskreet, vermengd met een pijnlijke kreet van de neger. Colinet is nu genaderd. Shungu heft zijn lans op en laat ze weer zakken. Achter de struiken liggen Ngombe en Tambwe als ineengestrengeld, bloedend en stil. Alleen de neger ademt nog. In zijn linkerhand heeft hij de tong van de leeuw vast als in een stalen tang en in zijn rechtervuist het mes, diep in de borst van het roofdier. Stil maken ze Ngombe los uit de klauwen van de leeuw.

Colinet verbindt hem en ontsmet de wonden.

☆

Meer dan een maand later kon Ngombe praktisch genezen het dispensarium verlaten. Colinet had hem de leeuwenhuid geschonken. Kogel en mes hadden het hart getroffen en beide waren dodelijk geweest maar van de kogel had de blanke niets gezegd.

Ngoi, Ngombe's vrouw, zag hem eerst langs de weg komen. Met de grote bruine opgerolde leeuwenhuid op de schouders liep hij zonder een woord te zeggen ineens door naar de hut van zijn moeder, en bonsde met zijn vuist op de deur.

Amatambulana kwam naar buiten, met de hand haar ogen afschermend voor het felle zonlicht. Ngombe liet de rol vallen en sneed met een nijdige ruk de liaan door. De huid rolde open. Het verminkte oor was duidelijk zichtbaar. De tanden en klauwen hingen om Ngombe's hals. Shungu had hem het sncer geschonken. Ngombe rukte het vezeltouw stuk en gooide de zware krans voor Amatambulana's voeten. Zij keek er even naar, ging de hut in en kwam buiten met een kalebas pombebier en een schaal vruchten.

Ngombe kon zijn vader opvolgen...

Pierre Herman.

*SPELEN met Dubbel & Dik

TEKENINGEN: GUY BOLLEN
TEKST: CARY PAGE

1

EEN DIEF IS GANG 1 VAN DEZE DOOLHOF INGEREND. WELKE GANG MOET JIJ NU NEMEN OM HEM TE PAKKEN TE KRIJGEN ?

3
2
1

2

HOE VERDEEL JE DEZE BOOMGAARD NU IN VIER STUKKEN DIE EVEN GROOT ZIJN, DEZELDE VORM HEBBEN, EN PRECIES DEZELDE BOMEN HEBBEN ALS DE ANDERE STUKKEN ?

3

JA, LUITJES, OPA, UKKEPUK EN ARNHO GINGEN WALVISSEN VANGEN. HALT, ONVOORZICHTIGE VENT! ROMMELMAKER! RIEP UKKEPUK. JE GEBRUIKT JE HARPOEN ALS EEN SCHEPNET, ARNHO! ORNITHOLOOG WAS JE MOETEN WORDEN! HOHO, BOOS ? VROEG OPA. JA, HOOR, GELIJK HEB JE. ARNHO WORDT 'N FLIEREFLUITER! EEN APPEL VALT NOOIT VER VAN DE STAM. BOER UNUSSEN ZEI DAT OOK AL, ANTWOORDDE ARNHO.

'N BEETJE RAAR, HÉ, DIE TEKST ? EN TOCH ZIT ER MUZIEK IN. PRECIES TIEN INSTRUMENTEN ZITTEN IN DEZE WOORDEN VERBORGEN.

4

IK MOET OP ÉÉN ONTSTEKER DUWEN. WELKE MOET IK NEMEN OM TE VERMIJDEN DAT DIE STAKKER VAN EEN DIK DE LUCHT IN VLIEGT ?

1 2 3 4 5 6

OPLOSSINGEN DER SPELEN

1 DE DOOLHOF

Het heeft geen zin die dief in gang 1 te achtervolgen, want hij rent veel te vlug. Gang 2 loopt dood. Loop je gang 3 in, dan kom je hem tegen zonder dat je je hoeft te haasten.

2 BOOMGAARD

Tja, hier was een strik gespannen : de scheidingslijn loopt in verscheidene gevallen achter het loof van de bomen. De bomen staan namelijk overeind — ze liggen niet plat op de grond !

3 DAAR ZIT MUZIEK IN

De tien instrumenten zijn achtereenvolgens : luit - alto - trommel - harp - hoorn - hobo - orgel - lier - tamboerijn.

4 KNALEFFECT ?

Nee, alles blijft rustig als Dubbel nummer 3 neemt.

ABONNEMENTEN OP ROBBEDOES

België : 1 jaar : 512 F ; 6 maanden : 256 F ; 3 maanden : 128 F.

Overige landen : 1 jaar : 612 F ; 6 maanden : 306 F ; 3 maanden : 153 F.

Nederland : 1 jaar : Fl 39 ; 6 maanden : Fl 19,50 ; 3 maanden : Fl 9,75.

Nieuw Guinea, Nederlandse Antillen, Indonesië en Suriname : 1 jaar : Fl 43,20 ; 6 maanden : Fl 21,60 ; 3 maanden : Fl 10,80.

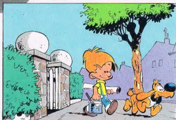
Nederland : gironummer 211714 van de Uitgeverij J. Dupuis, Laan van Meerdervoort 129, Den Haag.

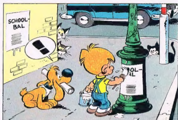
België : P. C. R. 3621.59 van de Uitgeverij J. Dupuis, Livornostraat 97, Brussel 5.

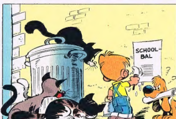

Een abonnement begint te lopen met het eerste nummer van de maand volgend op de betaling, tenzij de abonnee dit uitdrukkelijk anders wenst.

Bollie en Billie door Roba

UITGEVERIJ J. DUPUIS, Zonen en Co. - Den Haag, Laan van Meerdervoort 129. Brussel 5, Livornostraat 97.